

anse for at være min Afgt. — Jeg skal dernæst henvende mig med et Par enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem for Christed Amts 3die Valgkreds (Bagger). Jeg tror, han gjorde sig skyldig i et Par Feiltagelser med Hensyn til mig, idet han talte, som om jeg skulde have sagt, at det Forslag, der var stillet af ham og 5 andre Medlemmer, kun ramte Folk, som ikke trængte til et Tillæg, og som om jeg skulde have ment, at dette Tillæg for Størstedelen vilde ramme Folk med Begyndelseslønninger. Noget Saadant har jeg aldrig sagt; men jeg har sagt, at det i visse Retninger var et urimeligt Forslag, fordi det under sig medtog Saadanne, om hvilke man maatte sige, at de ikke, naar der kun var Tale om en Nødsfylling, trængte dertil. Hans anden Bemærkning, at jeg skulde have vist mig ubarmhertig imod dem, der tidligere havde faaet Lønningsforhøjelse, tror jeg ogsaa ved nærmere Eftersyn vil befindes ikke at være fuldkommen korrekt. De ærede Medlemmers Forslag gaar ud paa at give et Tillæg af 10 pCt. til de smaa Lønninger, uden Afdrag i, hvad de maatte have faaet i de nærmest foregaaende Aar, medens mit Forslag gaar ud paa et Tillæg af 20 pCt. med Afdrag. Jeg tror nu, at det ærede Medlem vil indvømme mig, at der ikke vil findes Mange, som tidligere have faaet 20 pCt., og jeg tror ligeledes, at han, efter hele sin Betragtning, maa komme til, at de, der maatte have faaet 20 pCt., ikke burde medtages under den Forøgelse, der her tilfigtes. Jeg kan f. Ex. sige ham, at ingen af de Folk, der for Armeens Bedkommende have faaet Tillæg, har faaet saa Meget; at han ikke vilde faae en klæffelig Lønningsforhøjelse efter mit Forslag. At jeg er kommen de Herrer imøde ved at opstille disse Forslag til Finantsloven, og at jeg derved skulde have fraveget min tidligere Betragtning om Finantslovens Stilling, er vel en behagelig Spøg fra de Herreris Side. Jeg er kommen med mit Forslag her, fordi der ikke var noget andet Sted at fremsætte det paa, idet man har gjort det umuligt at fremsætte disse Forslag og disse Betragtninger paa det eneste rette Sted, hvor de burde fremkomme, nemlig ved Behandlingen af Regjeringens Lovforslag om Lønningsforhøjelse. Der havde Leiligheden været dertil, og der havde den rette Plads været; men da et Forslag derom nu engang var indbragt paa Finantsloven og vedtaget her ved 2den Behandling, et Forslag som jeg paa ingen mulig Maade kunde tiltræde i dets Almindelighed, var det nødvendigt for mig at vise min Betragtning af dette Forhold. — Med Hensyn til selve det Forslag, som er fremkommet fra de ærede 6 Herrer, har det ærede Medlem for Aarhus (Singerløv) yttret, at det var Aret af os at trække os tilbage fra det Forslag, som var det eneste mulige. Jeg har nu en bedre Tro til dette Things Flertal; jeg har den Tro, at mit Forslag er forsvareligt, godt og billigt, og jeg har derfor ogsaa det Saab, at det,

om ikke nu strax, saa dog med Eiden skal lykkes mig og Andre at overbevise de Herrer om Rigtigheden deraf. Jeg kan ikke tro, at de 6 Herreris Forslag skulde være det eneste mulige, og at man ikke, naar man maatte komme til at se, at mit Forslag er rigtigt, skulde ville foretrække det for det andet. Derfor de Herrer virkelig maatte komme til den Overbevisning, at mit Forslag er rigtigt, er jeg sikker paa, at de vilde slutte sig til det og ikke fremsætte noget andet som det eneste mulige. Det samme ærede Medlem yttrede nogle Anskuelser om Embedsmændenes Aftrætsstilling. Jeg vil opfordre ham til ved Leilighed at fremsætte med et Forslag om at indføre en Aldersgrændse i de andre Embedsklasser, ligesom der er i Armeen; jeg skal kun for mit Bedkommende sige, at der er den Ubehagelighed derved, at man ved Forsøget i Søeren er kommen til en almindelig Anskuelse om, at en saadan Aldersgrændse ikke er heldig. — Jeg skal ikke videre henvende mig til det ærede Medlem for Veile Amts 4de Valgkreds (S. Jørgensen). Jeg beundrer den Vid, han udfoldede ved at føre os til Bengalen, og det maa vistnok have været overordentlig fiffigt, thi det lod til at smage. Der er dog imidlertid en eneste Bemærkning af det ærede Medlem, som jeg skal dvele en lille Smule ved. Han sagde, at det var ikke godt for Embedsmændene, at deres Løn var altfor stor. Nei, det er sandt nok; det er ganske vist, at Formeget fordærver Alt, men derfor man virkelig skulde komme til den Overbevisning, at Embedsmændenes Lønning var altfor stor, tror jeg ikke, der vilde være nogen Banstuelighed ved at faae den gjort mindre i en passende Grad. Vor Erfaring i den Henseende taler tydelig nok, idet jeg allerede tidligere i Dag har oplyst, at der har været en meget stor Fluktuation i de militære Lønninger, en Fluktuation, der har dreiet sig om noget Saadant som nogle og tyve Procent til den ene eller den anden Side. Jeg tror altsaa ikke, man behøver at frygte for, at man skulde være ude af Stand til at faae altfor store Lønninger reducerede. — Dette maa ogsaa være mit Svar til det ærede Medlem for Ribe og Haderslevs Amts 5te Valgkreds (Holstein-Redeborg). Det er ganske rigtigt min Mening, at Embedsmændenes, Statsjenernes, Statens Arbejderes Forhold til Arbejdsgiveren er dette, at Lønnen skal staa i Forhold til Arbeidet, og at den derfor ogsaa i visse Maader maa rette sig efter Prisfluktuationerne. Jeg tror, der maa være tilfigtet noget Bestemt med at give en bestemt Løn, men naar man ikke længere er i Stand til ved denne Løn at opnaa, hvad der er tilfigtet med den, maa den forandres. Derfor Prisforholdene skulde gaa saaledes tilbage, at man maatte sige med det ærede Medlem her foran (Jørgensen), at Lønningen blev altfor stor, er jeg fuldstændig overbevist om, at det vil være meget lettere at faae den sat ned, end det har været at faae den sat op. — Jeg